

med Underfjogelfe af Forfiktungsbegæringen, Beregning af Præmier, Udfærdigelfe af Police m. v. hør betales, og at Anftalten ikke vilde faa tilftræffeligt Bedetlag for alt dette, derfom den ikke faar Driftftillæget for hele Forfiktungftiden. Vel er det nu faa, at Udtrædelfe efter et eller to Aars Forløb fom Regel medfører, at Anftalten ikke faar fuldt Bedetlag for fine Drifts- omfoftninger ved de i de indbetalte Præmier indbefattede Driftftillæg, men ligefom det overhovedet ikke kommer an paa, om Anftalten har Tab ved den enkelte Forfiktung — hvad den felvfjogelig i mangfoldige Tilfælde har — men paa, om den gennemfuitlig faar fuldt Bedetlag for fin Rifiiko m. m., faaledes maa det uden al Tvivl erkendes, at Driftftillægene fom Helhed betragtede meget rigeligt dæffe Drifts- omfoftningerne, i hvilken Henfjende, fom ovenfor anfjort, de her omhandlede 8—10,000 Kr. ikke spille nogen Rolle. Det maa derhos erindres, at det jelv med de nugældende Regler hyppigt fter, at Anftalten ikke faar fine positive Udlæg dæffede, nemlig fom Regel, naar nogen udtræder efter 1 eller 2 Aars Forløb. For imidlertid at indrette det faaledes, at i alt Fald positive Driftstabs paa den enkelte Forfiktung undgaas i de Tilfælde, i hvilke Opgjorelfeværdien er positiv, har Udvalget formuleret fit Vædringsforflag faaledes, at Anftalten kan beregne den udtrædendes Nettoforpligtelfe med et Tillæg, der fvarer til, hvad der maatte mangle i, at han har betalt 3 Aars Driftftillæg, beregnede i Forhold til den tarifmæffige Aarspræmie for hele Forfiktungftiden. Naar det endvidere mod den her foreslaaede Regel er indvendt, at der derved gøres Forfkel paa dem, der have tegnet Forfiktung mod Indftud en Gang for alle — hvilke Perfoner ved deres Udtrædelfe ikke ville nyde godt af Reglen, fordi de overhovedet ikke fkyldte Anftalten noget — og dem, der have tegnet Forfiktungen mod Præmier, maa det bemærkes, dels at Udtrædelfe af førftnævnte Perfoner formentlig

er meget fjælden, dels at der er en væffentlig Forfkel paa ikke at faa noget tilbage af, hvad man jelv har valgt at betale paa en Gang fom Driftftillæg — hvad jo ogsaa er forholdsvif mindre end Driftftillæget ved Præmieforfiktung — og paa at ffulle betragtes fom Skyldner for, hvad der vedkommer den fremtidige Administration af en Forfiktung, fom netop ikke er til i Fremtiden. Men dertil kommer, at Udvalget ej heller erkender det for rationelt, at ingen Del af det paa en Gang betalte Driftftillæg tilbagebetales ved Udtrædelfe, hvorimod man af de anfjorte Grunde ikke anfer det for at være af tilftræffeligt Vigtighed paa dette Punkt at foreslaa Forædring i de gældende Regler.

I øvrigt tillader Udvalget fig at bemærke, at § 10 i Loven af 18. Juni 1870 i fit første Stykke tilfjer de udtrædende uden Undtagelfe en Godtgjorelfe, og at det kun er Vædringens Stjrrrelfe, hvorom Paragraffens 2det Stykke efter Ordene handler. Forholdet er imidlertid, fom anfjort, det, at langt fra alle udtrædende nu faa Godtgjorelfe, og det er derfor ønfkeligt at komme bort fra en Redaktion, fom er fuldftændigt vilbledende.

Endelig fkal Udvalget tilfjje, at det har været under Overvejelfe at foreslaa samme Regel for Sikkerhedftillæget fom for Driftftillæget, men at man af praktifte Henfyn har opgivet dette, og det faa meget hellere, fom Sikkerhedftillæget efter fin Natur kan betragtes fom en Del af det Bedetlag, Anftalten fkal have for fin Rifiiko, hvorfor det ogsaa kommer den almindelige Formue til gode, medens Driftftillæget henlægges til det færlige Fond, hvoraf Drifts- omfoftningerne udredes, og fom ikke medregnes, naar Anftaltens Formue opgøres.

Derfom Vædringsforflag Nr. 1 vedtages, bortfalder Lovforflagets § 3, fom er medoptaget i hint.

Til § 5.

Udvalget tiltræder det af Finansministeren ftillede Vædringsforflag Nr. 2, fom